

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Λέγομαι Κυπριανός Ίστοβ, κατάγομαι από τό Λόβετς της Βουλγαρίας. Μένω με την οικογένειά μου στην Αθήνα και πηγαίνω στην πρώτη Γυμνασίον στο 8^ο Γυμνάσιο Αθηνών. Βαπτίστηκα στην Ελλάδα με τὸ Ὄρθόδοξο ὄνομα Κυπριανὸς ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ Σλαβικοῦ ὀνόματος Κρασιμίρ. Ἀπὸ πολὺ καιρὸ εἶχα σοβαρὸ πρόβλημα στὸ δεξιὸ μου μάτι με τὸ ὁποῖο δὲν ἔβλεπα καθόλου καλά. Μία μέρα πήγαμε μαζί με τὴ μαμά καὶ τὴ Νονά μου στὸν Ἅγιο Ραφαήλ. Ἐκεῖ ἡ μαμά μου ἀνέφερε τὸ πρόβλημα τοῦ ματιοῦ μου στὸν γέροντα.

Ἐκεῖνος μου ἔδωσε ἓνα βαμβάκι ποτισμένο με λάδι ἀπὸ τὸ καντήλι τοῦ Ἁγ. Ραφαήλ, μοῦ εὐχήθηκε νὰ ἔχω τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου καὶ μοῦ εἶπε νὰ προσεύχομαι με βαθιὰ πίστη καὶ νὰ σταυρώνω κάθε μέρα τὸ μισότυφλο μάτι μου. Ἀπὸ τότε ἔκανα ὅ, τί μου εἶπε ὁ γέροντας καὶ μετὰ ἀπὸ δεκαπέντε

ἡμέρες περίπου εἶδα ξαφνικὰ ὅτι μπορούσα νὰ βλέπω καθαρὰ ἀκόμα καὶ τὰ γράμματα στὶς ταινίες τῆς τηλεόρασης. Τὸ εἶπα στὴν μαμά μου καὶ αὐτὴ ἐδάκρυσε ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς καὶ ἀμέσως πῆγε στὸν Ἅγ. Ραφαήλ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Ἐγὼ δὲν μπόρεσα ἀκόμη νὰ πάω νὰ τὸν εὐχαριστήσω γιατί ἔχω σχολεῖο, ἐνῶ οἱ γονεῖς μου δουλεύουν καὶ τὶς Κυριακὲς ἀκόμη. Πρὶν λίγες ἡμέρες στὸ σχολεῖο μας ἔβαλαν νὰ γράψουμε ἕκθεση με θέμα τί σκεπτόμαστε γιὰ τὴν θρησκεία. Ἐγὼ ἔγραψα γιὰ τὴ βοήθεια ποῦ μου ἔδωσε ὁ Ἅγ. Ραφαήλ, ἀλλὰ

δὲν τὸ πίστεψαν οἱ καθηγητές μου καὶ ὁ Γυμνασιάρχης. Ἔτσι κάλεσαν τὴν μαμά μου καὶ τὴν ρώτησαν μήπως λέω ψέματα ἢ εἶναι φαντασίες μου. Ἡ μαμά μου τοὺς βεβαίωσε ὅτι εἶναι ἀλήθεια τὸ θαῦμα ποῦ ἔκανε σὲ ἐμένα ὁ Ἅγιος Ραφαήλ.

Κυπριανὸς Ίστοβ

ΠΑΤΡΙΔΑ, ΘΡΗΣΚΕΙΑ και ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μερικές φορές προσπαθούν ώρισμένοι, πού κόπτονται δήθεν για πρόοδο, ν' ανακόψουν μία ύγιη τάση τών νέων πού αγαπούν, σέβονται και τιμούν την θρησκεία, την πατρίδα και την οικογένεια, πού έκκλησιάζονται, έξομολογούνται, μελετούν και δέν παρασύρονται από τις σειρήνες του πανσεξουαλισμού. Σε πρόσφατη πανεπιστημιακή έρευνα, μεταξυ τριακοσίων περίπου πρωτοετών φοιτητών και φοιτητριών, παρατηρήθηκε πως ή συντριπτική πλειοψηφία τών νέων έχει μία συντηρητική τάση και στροφή προς τις παραδοσιακές θέσεις και στάσεις της ζωής. Πιστεύουν στην Έκκλησία, είναι υπερήφανοι για την πατρίδα τους, έκτιμούν τον θεσμό της οικογενείας. Οί νέοι κουράστηκαν από τὰ κούφια λόγια τών ψευτοπροοδευτικών και ασπάζονται τρυφερά τὸ ὑγιές τρίπτυχο: Πατρίδα, θρησκεία και οικογένεια.

ΟΧΙ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΣΦΑΓΕΑ

Οί ανδριάντες ἀνήκουν στοὺς ἥρωες και ὄχι στοὺς ἐγκληματίες. Τρεμόπουλος ὀνομάζεται ὁ Νομαρχιακὸς σύμβουλος εἰσηγητὴς τῆς ἀπονομῆς τιμῆς στὸν σφαγέα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὑπαίτιο γιὰ τὸν ἀφανισμό τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας και τοῦ Πόντου, πού ἀκούει στὸ ὄνομα Κεμάλ Ἀτατούρκ. Ἀνδριάντα λοιπὸν ζητεῖ ὁ προοδευτικὸς Τρεμόπουλος νὰ ἀνεγείρη ἢ πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, γιὰ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε προοδευτικοὶ και ὑπεράνω ἀδυναμιῶν και παθῶν, ἐναντι τῆς ἱστορίας, τῆς γλώ-

σας και τῆς πατρίδος. Εὐτυχῶς, ὁ λαὸς μας δέν συμμερίζεται τέτοιες ἀνόητες ἐπιλογές και καταδικάζει αὐτοὺς πού τολμοῦν νὰ προτείνουν ἀπόδοσι τιμῶν σ' ἐκείνους πού βαρύνονται μὲ γενοκτονίες και ἐγκλήματα. Τοὺς ἐγκληματίες δέν τοὺς στήνουμε ἀνδριάντες κ. Τρεμόπουλε, ἀλλὰ τοὺς παραδίδουμε στὴν λήθη και τὴ περιφρόνησι.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ὅπως διαβάζουμε στὸν Τύπο, ἐπὶ κάθε-στῶτος Ταλιμπάν στὸ Ἀφγανιστάν καλλιεργοῦνταν μὲ ὄπιο 76.000 στρέμματα, ἐνῶ σήμερα ἐπὶ ἀμερικανό-νατοϊκῆς κατοχῆς καλλιεργοῦνται 1.640.000 στρέμματα (Ἐλευθεροτυπία). Ἀφήνουμε τὸν ἀναγνώστη νὰ βγάλει τὰ συμπεράσματά του.

ΧΕΝΡΙ - ΚΙΣΣΙΓΚΕΡ

«Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι δυσκολοκυβέρνητος και γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸν πλήξουμε βαθιὰ στὶς πολιτισμικῆς του ρίζες. Ἐννοῶ δηλαδή, νὰ πλήξουμε τὴν γλώσσα, τὴν θρησκεία, τὰ πνευματικὰ και ἱστορικὰ τοῦ ἀποθέματα, ὥστε νὰ ἐξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του νὰ ἀναπτυχθεῖ, νὰ διακριθεῖ, νὰ επικρατήσει» (Κίσιγκερ) Ἐμεῖς τί κάνουμε; Ἀντιδρούμε ἢ ἀκολουθοῦμε σὰν τὰ πρόβατα στὴν σφαγή;

Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ, γεννήθηκε γύρω στὸ 1410. Οἱ γονεῖς τοῦ ἦσαν εὐκατάστατοι, τοῦ ἔμαθαν πολλὰ γράμματα καὶ ἰδίως τοῦ θεοῦ τὰ γράμματα. Κατετάγη στὸ στρατὸ τοῦ Βυζαντίου καὶ σὲ ἡλικία 35 ἐτῶν ἦταν ἀξιωματικός. Θέλησε ὅμως νὰ γίνεῖ ἀξιωματικός του Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ ἔφυγε ἀπὸ τὸ στρατὸ κι' ἔγινε κληρικός. Ζοῦσε στὴ Μακεδονία καὶ ἦταν Πρωτοσύγγελος. Ἦταν δὲ πολὺ γνωστὸς στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, γιὰ τὴν ἀρετὴ, τὴ μόρφωση καὶ τὴν Ὁρθοδοξία του. Ἐκήρυξε στὸν Ἅγιο Δημήτριο τὸν Λομβαρδιάρη στοῦ Φιλοπάππου. Στὸ Μορλαὶ τῆς Γαλλίας ἐγνώρισε καὶ τὸν Ἅγιο Νικόλαο ὅπου ζοῦσε κοσμικὴ ζωὴ. Ἡ Ἁγία ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ, τὰ λόγια του τὰ θεϊκὰ καὶ οἱ συμβουλές του, ἔκαναν τὸν Νικόλαο ν' ἀλλάξει τελείως. Ἄφησε τὴν κοσμικὴ ζωὴ καὶ ἀφοσιώθηκε κι' αὐτὸς στὸν θεό. Ἀκολούθησε τὸν Ἅγιο Ραφαήλ καὶ ἔγινε συνεργάτης του. Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ τὸν χειροτόνησε καὶ διάκονο. Μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἱ Τοῦρκοι ἐμπήκαν στὴν Θράκη καὶ ἔσφαξαν τοὺς Χριστιανούς καὶ ἔκαναν βιαιότητες. Ὁ κόσμος ἔτρεχε νὰ σωθεῖ ἀπὸ τὸ μαχαίρι τοῦ ἄγριου κατακτητῆ. Τότε ἓνα καράβι ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρούπολι γιὰ τὴν Μυτιλήνη γεμάτο ἀπὸ κυνηγημένο κόσμο. Μ' αὐτὸ τὸ καράβι ταξίδεψαν ὁ Ἅγιος Ραφαήλ καὶ ὁ διάκονος Νικόλαος. Βγήκανε θαλασσοδαρμένοι στὸ χωριὸ Θεομῆ τῆς Μυτιλήνης ἄγνωστοι καὶ ξένοι πρόσφυγες. Ἦταν 14ῃ Μαρτίου τοῦ 1454. Ὁ προεστῶς τοῦ χωριοῦ Βασίλειος καὶ ὁ διδάσκαλος Θεόδωρος χάρηκαν πολὺ καὶ τοὺς ἐγκατέστησαν στὸ Μοναστήρι τῶν

Καρυῶν. Οἱ Τοῦρκοι πάτησαν τὴν ὁμορφὴ Λέσβο τὸ 1462 κι' ἄρχισαν νὰ σφάζουν, νὰ δέρνουν, νὰ ἀτιμάζουν καὶ νὰ τρομοκρατοῦν τὸν πληθυσμὸ μὲ κάθε τρόπο. Οἱ δύστυχοι Μυτιληνοὶ πήραν τὰ ὄπλα καὶ ἐπαναστάτησαν. Ὅταν τὸ ἔμαθε ὁ Σουλτάνος ἔγινε θηριό καὶ διέταξε νὰ πνίξουν τὸ νησὶ στὸ αἷμα. Πολλοὶ Χριστιανοὶ βγήκαν στὰ βουνά. Τότε οἱ Τοῦρκοι μὲ τὴν ἰδέα ὅτι οἱ Ἕλληνες εὗρισκαν ἄσυλο στὸ Μοναστήρι, ἐπέδραμαν κατὰ τοῦ Μοναστηριοῦ. Ἦταν Μεγάλῃ Παρασκευὴ ὅταν συνέλαβαν ὅλους τοὺς μοναχοὺς, γιὰ νὰ μαρτυρήσουν ποὺ κρύβονται οἱ Χριστιανοί. Τοὺς βασάνιζαν ἀπὸ τὴν Μ. Παρασκευὴ μέχρι τὴν νύχτα τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα. Τότε τοὺς ἔσφαξαν. Πρῶτον ἔβασανισαν τὸν Ἡγούμενον Ραφαήλ. Τὸν εἶχαν καταγῆς καὶ τὸν κτυποῦσαν μὲ τὰ ρόπαλά τους καὶ τὸν ἔβριζαν. Τὸν κρέμασαν ἀνάποδα καὶ τὸν ἔδεραν 24 ὥρες. Κατόπιν τὸν πρῶνισαν ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὸν ἔσφαξαν. Πιὸ πέρα κρέμασαν τὸν Ἅγιο Νικόλαο καὶ τὸν ἔδεραν. Ἀπὸ τὸ ξύλο καὶ τὰ βάσανα δὲν ἄντεξε καὶ πέθανε ἀπὸ συγκοπῆ. Μετὰ πήραν τὴν κόρη τοῦ προεστοῦ τὴν Ρηνούλα καὶ τὴν βασάνισαν πολὺ, τῆς ἔρριχναν βραστὸ νερὸ στὸ στόμα. Τῆς ἔκοψαν κατόπιν τὸ ἓνα χεράκι της καὶ τὸ πέταξαν μπροστὰ στοὺς γονεῖς της. Ἐπειτα τῆς ἔκοψαν τὸ ἓνα πόδι καὶ μετὰ τὴν ἔβαλαν σὲ ἓνα μεγάλο πιθάρι καὶ τὴν ἔκαψαν ζωντανή. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαναν οἱ Τοῦρκοι γιὰ νὰ μαρτυρήσουν οἱ γονεῖς της ποὺ κρύβονται οἱ Χριστιανοί. Αὐτὰ εἶναι τὰ μαρτύρια τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικόλαου καὶ Εἰρήνης τῶν θαυματουργῶν.

Ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ μέγας φιλόσοφος καὶ δάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, λέει, πὼς τὸν ἄνθρωπο τὸν ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ ζῶα δυὸ πράγματα: τὸ γέλιο καὶ ἡ ντροπὴ «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν γελάει ποτὲ ρέπει πρὸς τὴν ψυχοπάθεια κι ἐκεῖνος ποὺ δὲν ντρέπεται, πρὸς τὴν ἀποκτίνωση». Ἡ σπουδαία αὕτῃ ἀρετὴ, ἡ αἰδῶς, μὲ τὸ ἀρχαῖο τῆς ὄνομα, πού μας χαρακτήριζε παλαιότερα μικροὺς καὶ μεγάλους, σήμερα σπανίζει, γιὰ νὰ μὴν πῶ, πὼς χάθηκε. Τί κρίμα νέοι μου! Καὶ ἦταν ἀληθινὸ κόσμημα! Αὕτῃ ἔβαφε ροδοκόκκινο τὸ μάγουλο τῆς κόρης καὶ τὴν ἔκανε πιδ ὁμορφῆ καὶ πιδ ζηλευτή! Αὕτῃ ἔκανε τὸ νέο νὰ σκύβει τὸ κεφάλι, ὅταν τοῦ μιλοῦσε ὁ πατέρας του, γιὰ νὰ τὸν συμβουλέψει! Αὕτῃ ἔκανε ὅλους μας νὰ σεβόμαστε τὸν ἑαυτό μας καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ὕστερα. Ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ντροπὴ μέσα στὸν παράδεισο, ἀμέσως μετὰ τὴν πώση του. Ἐφανιάστηκαν οἱ πρωτόπλαστοι ὅταν εἶδαν τὴ γύμνια τοὺς, ὅταν «ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν». Καὶ ξέρετε τί ἔκαναν; Ἔρασαν φύλλα συκιάς καὶ ἔκαναν περιζώματα γιὰ νὰ ντυθοῦν. Πάλι καλὰ γι'αὐτοὺς ποὺ ἔνωσαν ἔστω καὶ ντροπὴ. Ἐμεῖς σήμερα τί ἔχουμε πάθει; Γιατί θέλουμε νὰ νομιμοποιήσουμε τὶς ντροπές; Γιατί δώσαμε βῆμα στοὺς ἀδιάντροπους, σ' αὐτοὺς ποὺ περιφρονοῦν τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ ζητᾶνε νὰ τοὺς καταστήσει νόμιμοις ἢ πολιτεία καὶ μὲ δικαιώματα ὅμοια μ' ἐκείνους ποὺ σέβονται τοὺς ἱεροὺς καὶ φυσικοὺς νόμους; Λυπᾶμαι πολὺ, νέοι μου, λίγη ντροπὴ, ἀλλιῶς χανόμαστε. Ἡ ντροπὴ ὄχι μόνον δὲν βλάπτει, ἀλλὰ μας προφυλάσσει ἀπὸ τὸν ξεπεσμό, τὶς ἠθικὲς παρεκτροπές, τὴν ἀσέβεια καὶ κάθε ἀπρεπὴ συμπεριφορὰ. Στὶς μέρες μας τίποτε δὲν εἶναι ντροπὴ. Ὅλα ἐπιτρέπονται! Τὴν ντροπὴ ποὺ εἶναι κόσμημα,

τὴν λένε ταμπού! Οὔτε τὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας σέβονται πολλοὶ καὶ πολλές, γύμνια καὶ ἐκεῖ! Πρέπει νὰ συνέλθουμε ὅλοι, γιατί ὅλοι συμβιβαστήκαμε καὶ τ' ἀνεχτήκαμε ὅλα. Βάλε Θεέ μου, τὸ χέρι σου.

Μὲ ἀγάπη πολλή
ὁ δεῦτερος πατέρας σου

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Εἰς τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ
Καθημερινῶς
5.30 μ.μ. μέχρι Δύση Ἡλίου